



ஆடல் கடவுள் அம்மை அம்பலவாணர்

கழக வெளியீடு





எல்லாரும்
இன்புற்றி ருக்க
நடனமாடும்
அம்பலவாணர்

உ

53-3

ஆடல் கடவுள்

அம்மை அம்பலவாணர்

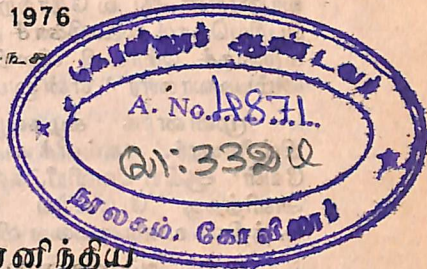


முதற்பதிப்பு: திசம்பர் 1976

கழக வெளியீடு: குகநகரம்

Q22

N76



திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,

சென்னை-1.

திருநெல்வேலி-6.

மதுரை-1.

கோயமுத்தூர்-1.

கும்பகோணம்-1.

திருச்சிராப்பள்ளி-2.

பதிப்புரை

‘ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரே’ என்பதற்கேற்ப, இவ்வுலகமும் உயிர்களும் இறைவனால் ஆட்டுவிக்கப்படுகின்றன. அந்த ஆட்டத்தின் ஊடேதான் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் தொழில்களும் நடைபெறுகின்றன.

இந்த உண்மையை விளக்கத் தோன்றியதே அம்மை அம்பல வாணரின் ஆடல் தோற்றம். இத் தோற்றம்பற்றிய பேருண்மைகளை, பெரியதொரு மலையினைச் சிறியதொரு கண்ணாடியில்காட்டுவதுபோல் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பதே “ஆடல் கடவுள் அம்மை அம்பலவாணர்” என்னும் இச் சிறு கையேடு.

முன்னர்க் கழகவழி வெளிவந்துள்ள ‘வெற்றிக் கடவுள் பிள்ளையார்,’ ‘கல்விக் கடவுள் கலைமகள்’ ‘தமிழ்க் கடவுள் முருக வேள்’ ஆகிய வெளியீடுகள் இறை அன்பர்களுக்குக் கருத்து விருந்து அளித்தது போலவே இவ் வெளியீடு அம்பலவாணரின் அருள் கூத்தின் உண்மையை விளக்குகிறது.

இதில் அம்மை அம்பலவாணர் வழிபாட்டிற்குரிய இன்றியமையாப் பாடல்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அன்பர்கள் இவற்றைப் பயின்று ஆடல் கடவுளின் அருள் பெறுவார்களாக.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

நகலானம் ஆடல் ஏன்?

துன்பம் நீங்கி இன்பம் தோன்றும்போது யாருக்கும் ஆடல் தோன்றுவது இயல்பு. ஆனந்த(இன்ப)த்தின் அறிகுறி ஆடல். அப்படியாயின் கடவுள் ஏன் ஆடுகிறார்? என்ற கேள்வி எழுவது இயல்பு.

உயிர்களிடத்தில் தோன்றும் அழுக்கைப் போக்கி அவற்றைத் தூய்மைப் படுத்துகிறார் இறைவன். அப்படித் தூய்மைப்படுத்த ஐந்துவகைத் தொழில்களைச் செய்கிறார். அவை யாவை? சிலவற்றை ஆக்குகிறார் - சிலவற்றைக் காக்கின்றார் - சிலவற்றை அழிக்கின்றார் - சிலவற்றை மறைக்கின்றார் - இப்படியெல்லாம் செய்து கடைசியில் உயிர் தூய்மை பெற்று இன்பமடைய அருள்கின்றார். இறைவன் செய்யும் இந்த ஐந்து வேலைகளால்தான் உலகமே இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இவற்றைக் குறிப்பதுதான் கடவுளின் ஆடல் திருவுருவம்.

ஆடல் திருவுருவம் அறிவிக்கும் உண்மைகள்

கடவுள் உருவமில்லாதவர்; அவரை நாம் காணமுடியாது. அதுபோலவே கடவுளின் ஐந்து தொழில்களும் நம் கட்டிலனுக்கு எட்டாதவை.

இறைவன் செய்யும் ஐந்து தொழில்களைத்தான் 'ஆடல்' என்றும் 'நடனம்' என்றும் 'தாண்டவம்' என்றும் 'கூத்து' என்றும் ஆன்றோர் கூறினர். அதுபோலவே அந்தக் கூத்தினைச் செய்யும் இறைவனை நடராசப் பெருமான்—கூத்தப் பெருமான்—ஆடல்வல்லான் என்ற பெயர்களால் அழைத்தனர்.

இங்ஙனம் கண்ணால் காணமுடியாத கடவுளையும், கடவுளின் செயல்களையும் மக்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டாவா? அதற்காகக் கலையறிவும் கற்பனைத் திறமும் படைத்த அறிஞர் உருவாக்கிய திருவுருவம்தான் ஆடல் கடவுள் அம்மை அம்பலவாணரின் அழகிய திருவுருவம்.

ஆடல் காட்டும் அடையாளங்கள்

சுருங்கச் சொல்ல வேண்டுமானால் இப்பேருலகத்தின் இயக்கந்தான் ஆடல் கடவுளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது எனலாம். இறைவனின் முழு உருவம் வானம். வான் என்னும் உடலின் உறுப்புகளாக அமைந்துள்ள கைகள், திருவடிகள், முக்கண், சடைமுடி, ஆகியனவும், இறைவன் ஏந்தியிருக்கும் தீச்சுடர், சூலம், துடி, பாசம், கோடரி, மணி, மான், பாம்பு ஆகியனவும் ஆடலின் கருத்தை விளக்கும் அடையாளங்கள். அவற்றின் விளக்கம் வருமாறு :

திருக்கைகள் : பரந்து விரிந்த உடல் என்னும் வானத்தின் நான்கு திக்குகளை உணர்த்துவனவே நான்கு திருக்கைகள்.

திருவடிகள் : வலக்காலை ஊன்றி, இடக்காலைத் தூக்கி ஆடுகின்றார் இறைவன். இஃது ஏன் தெரியுமா? கடவுளின் ஐந்து தொழில்களுள் மறைத்தலையும் அருளுதலையும் குறிப்பனவே திருவடிகள். ஊன்றிய கால் மறைத்தலையும், தூக்கிய கால் அருளுதலையும் குறிக்கும்.

முக்கண் : நமது அறிவை விளக்கவும் உலகுக்கு ஒளி தரவும் உள்ளவை ஞாயிறு (சூரியன்), திங்கள் (சந்திரன்), தீ ஆகியன. இயல்பாக உள்ள இரண்டு கண்கள் ஞாயிற்றையும் திங்களையும் உணர்த்துகின்றன. மூன்றாவதாக உள்ள நெற்றிக்கண் தீயினை உணர்த்தும்.

சடைமுடி : சடைமுடி பரந்த அறிவின் அடையாளம். கடவுள் அறிவே உருவானவர் என்ற கருத்தும் இதில் அடங்கும்.

அபய கரம்: (அருளும் கை) இறைவனின் ஒரு கை அமைந்த கையாக இருப்பதற்குக் காரணம் யாது? உயிர்களின் அச்சத்தை நீக்கிக் காக்கும் தொழிலைக் காட்டும் அடையாளமாகும்.

வீசிய கை : உயிர்கள் பேரின்ப நிலையினை அடைவதைக் காட்டுவதே வீசிய திருக்கை. சில சிற்ப உருவங்களில் வீசிய கை தலைக்கு மேலே தூக்கப்பட்டிருப்பதும் உண்டு.

அம்மை அம்பலவாணர்

7

இறைவன் கையில் ஏந்திய கருவிகள்

சிலம்பும் கழலும்: ஆடுங் கடவுள் திருப்பாதங்களில் அணிந்திருக்கும் சிலம்பும் வீரக்கழலும், “உயிர்களின் பழவினையை நீக்கி வீடுபேறு அளிப்பவர் சிவபெருமானே” என்பதை உணர்த்துவன.

துடி: வலக்கை ஒன்றில் ஏந்தியுள்ள துடி (உடுக்கை) ஐந்தொழில்களுள் ஒன்றாகிய படைப்புத் தொழிலைக் குறிக்கும்.

தீச்சுடர்: ஐந்தொழில்களுள் ஒன்றாகிய அழிக்கும் தொழிலைக் குறிக்கிறது. பாசங்களை எரித்து நீருக்குதலையும் குறிக்கும்.

நிரிதலம்: முத்தொழிலையும், மும்மலங்களை நீக்குதலையும் குறிக்கின்றது.

பாசம்: இதோ, உயிர்கட்குப் பாசத்தை அளிப்பவனும் நானே, அதை அறுப்பவனும் நானே, என அறிவிப்பதுபோல் உள்ளது இப் பாசக் கயிறு.

மணி: இஃது இறைவன் ஒலி வடிவினனாய் இருக்கிறான்— என்பதை உணர்த்தவே ஓசையின் வடிவாகிய மணி அவர் கையில் உள்ளது என்பர்.

பாம்பு : உலகத்தின் தோற்ற ஒடுக்கங்களுக்குக் காரணம், குண்டலினி சக்தி. அதன் உருவாகிய பாம்பைச் சிவன் கையிலும், தகையிலும், உடம்பிலும், இடுப்பிலும் அணிந்திருக்கிறார்.

அங்குசம் : பாச கன்மங்களிலே கிடந்து உழலும் உயிர்களை வலிந்திழுத்து, அவற்றின் ஆணவக் களிற்றை அடக்கி ஆள்பவர் இறைவன் என்ற குறிப்பை உணர்த்துகின்றது.

ஆடற் கடவுளின் ஐம்பெரு மன்றங்கள்

தில்லைத் திருக்கூத்தன் விரும்பி உறையும் மன்றங்கள் ஐந்து-
அவை :

சிதம்பரம்	—	பொன் மன்றம்
மதுரை	—	வெள்ளி மன்றம்
திருநெல்வேலி	—	செப்பு மன்றம்
திருக்குற்றாலம்	—	(சித்திர) ஒவிய மன்றம்
திருவாலங்காடு	—	மணி மன்றம்

திருவாதிரை நோன்பு

இந் நோன்பு திங்கள்தோறும் வரும் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தன்று மேற்கொள்ளப்படுவதாயினும் மார்கழி மாதத் திருவாதிரையன்று மேற்கொள்ளுதலே சிறப்பாகும். அந்நாளில் விடியற் காலையில் எழுந்து நீராடிப் பின் திருக் கோயிலுக்குச் சென்று நடராசப் பெருமானை வணங்கி அன்று முழுதும் உண்ணா நோன்பிருத்தல் வேண்டும். அன்று காலையில் வழிபாட்டில் பெருமானுக்குக் களியழுது படைத்தல் வேண்டும். அன்று நண்பகலில் சிவனடியார்களுக்கு அமுது அருத்துதல் வேண்டும். மறுநாட் காலையில் தூய நீராடி வழிபாடு செய்தபின் நாம் உணவு உண்ணுதல் வேண்டும்.

திருவாதிரை விழா தில்லை, திருவாலங்காடு, திருப்பேரூர் முதலிய திருவூர்களில் சிறப்பாக நடப்பதோடு அம்பலவாணர் திருவுருவம் உள்ள கோயில்களிலெல்லாம் நடைபெறுகின்றது.

இந்த நோன்பு நோற்பவர் இறைவன் அருள்பெற்று நல்வாழ்வு வாழ்வார்கள். செல்வம், கல்வி, மக்கட்பேறு, நோயற்ற வாழ்வு, நீண்ட வாழ்நாள் முதலிய நன்மைகளைப்

பெறுவார்கள். 27 நட்சத்திரங்களுள் “திரு” என்னும் அடை
மொழி பெற்ற நட்சத்திரங்கள் இரண்டு. ஒன்று திருவோணம்;
மற்றொன்று திருவாதிரை. ஆடல் கடவுளாகிய அம்மை அம்பல
வாணருக்கு ஏற்ற நட்சத்திரமும் பலவகையில் சிறப்புடைய
தும் இத் திருவாதிரையே.

அம்பலவாணருக்கு ஆறு திருமுழுக்குகள்

சித்திரை	—	திருவோணம்	—	நண்பகல்
ஆனி	—	உத்திரம்	—	இரவு
ஆவணி	—	{ வளர்பிறை }		நண்பகல்
புரட்டாசி	—	{ சதுர்த்தசி }		
மார்கழி	—	திருவாதிரை	—	இரவு
மாசி	—	{ வளர்பிறை }		நண்பகல்
		{ சதுர்த்தசி }		

இந்நாள்களில் நடராசருக்குத் திருமுழுக்கு ஆற்றப்படுகின்றது.

சித்திரையில் ஒணமுதற் சீரானி உத்திரமாம்
சத்ததனு ஆதிரையும் சார்வாகும் - பத்திவளர்
மாசியரி கன்னி மருவுசதுர்த் தசிமன்று
ஈசர்அபி டேகதின மாம்.

நந்தனார் கண்ட அம்பலவாணர்

இவர் தஞ்சைமாவட்டத்தில் திருப்புன்கூருக்கு அருகில் உள்ள ஆதனூர் என்னும் ஊரில் தீண்டாத குலத்தில் பிறந்தாலும் தில்லையம்பலவாணரைக் கண்டு வழிபட வேண்டுமென இரவுபகலாக நினைத்திருந்தார். “நானைப் போவேன்; நானைப் போவேன்” என்று கூறினார். முடிவில் ஒருநாள் துணிந்து புறப்பட்டு, தில்லை நகரை (சிதம்பரத்தை) அடைந்து—தீண்டாத குலத்தினராதலால் அக்கால வழக்கப்படி ஊருக்குள் செல்லாது ஓருமரத்தடியில் துயின்றார். அம்பலவாணர் அவர் கனவில் தோன்றி, “ தில்லை வாழந்தணர் உன்னை அழைத்து வேள்வி நெருப்பில் மூழ்கச் செய்து என்னிடம் அழைத்து வருவார்கள். நீ அவர்களுடன் என்னிடத்துக்கு வந்து என்னைக் காண்பாயாக” என்று கூறினார். அங்ஙனமே தில்லை வாழந்தணர்களின் கனவிலும் இறைவன் தோன்றி, “என்பால்

நீங்காத அன்புடைய நந்தன் ஒரு மரத்தடியில் எம்மை நினைந்தே துயின்றிகொண் டிருக்கிறான்; அவனை வேள்வி நெருப்பில் முழுகச் செய்து என்பால் அழைத்து வருக" என்று கூறினார்.

அதனைக் கேட்ட தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் அங்ஙனமே வேள்வி நெருப்பினை மூட்டி நந்தனரை அதில் முழுகச் செய்தனர். நெருப்பிலிருந்து அவர் வேதியர் வடிவம்கொண்டு வெளியே வந்தார். அவரை அழைத்துக் கொண்டு தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் திருக்கோயிலுக்குட் சென்றார்கள். அங்குக் கற்பூர ஆராதனை செய்தபோது அந்த ஒளியிலேயே நந்தனார் மறைந்தார். வாழ்நாள் முழுதும் தம் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் அம்பலவன் வழிபாட்டிலேயே ஈடுபடுத்திய நந்தனார் வீடுபெற்ற திருவூர் சிதம்பரம் என்னும் தில்லையம்பலமேயாகும்.

செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கும் அடியேன்.

திருவாரங்காட்டில் நடனம்

காரைக்கால் அம்மையார் சிவபெருமானிடத்தும் சிவனடியாரிடத்தும் பற்றுமிக உடையவர். ஒருநாள், அவர் கணவன் பரமதத்தன் கொடுத்த மாங்கனிகளுள் ஒன்றைப் பசித்து வந்த சிவனடியார் ஒருவருக்கு உணவளிக்கும்போது அளித்து உண்ணச் செய்தார்.

பரமதத்தன் உணவுண்ணும்போது ஒரு கனியை உண்டு, அதன் சுவைகண்டு எஞ்சியுள்ள மற்றொரு கனியையும் உண்ணக் கேட்டான். அம்மையார், உள்ளே சென்று இறைவனை வேண்டி மற்றொரு கனி வரவழைத்துத் தந்தார். அக் கனியின் சுவை அதுகாறும் அவன் கண்டிராத சுவையுடையதாய் இருந்தது. “இக் கனி ஏது? என்றான் பரமதத்தன். அம்மையார் உண்மையைக் கூறினார். அது கண்டு திகைத்து, “இவள் பிறவி மக்கட் பிறப்பன்று; தெய்வப் பிறப்பே, இனி இவளுடன் வாழ்தல் ஏலாது” எனக் கருதி அவளைவிட்டுப் பிரிந்து வேறு ஊரில் வாழ்ந்தான். பரமதத்தன் பிரிவால் மனம் நொந்து

இறைவனருளால் எலும்பான வடிவுபெற்று, தலையாலே நடந்து கயிலை சென்றார். காரைக்கால் அம்மையாரைக் கண்ட இறைவன் 'அம்மையே' என அன்புடன் அழைத்தார்.

“தாங்கள் ஆடும்போது தங்கள் திருவடிக் கீழிருந்து கண்டு மகிழ்ந்து பாடியிருக்க வேண்டும்” என்றார் காரைக்கால் அம்மையார்.

“இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார் பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை யென்றும் மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்நான் மகிழ்ந்து பாடி அறவா ! நீ ஆடும் போதுன் அடியின்கீழ் இருக்க என்றார்.”

“திருவாலங்காட்டில் யாம் நடனம் ஆடும்போது, அதனை நீ கண்டு மகிழ்ந்து பாடுக” என்றார் இறைவன்.

அங்ஙனமே செய்து, அம்மையார் திருவாலங்காட்டில் இறைவன் திருநடம் கண்டு திருவடிப் பேறு பெற்றார்.

அம்மை அம்பலவாணர்

உ
மாணிக்கவாசகர்
தில்லையில் அருளிய
கீர்த்தித் திருவகவல்



திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி
பல்லுயிர் எல்லாம் பயின்றனன் ஆகி
எண்ணில் பற்குணம் எழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வாணோர் உலகும்
துன்னிய கல்வி தோற்றியும் அழித்தும்
என்னுடை இருளை ஏறத் துரந்தும்
அடியார் உள்ளத் தன்புழி தூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையும் சிறப்பும்
மன்னு மாமலை மகேந்திரம் அதனிற
சொன்ன ஆகமந் தோற்றுவித் தருளியும்

5

10

கல்லா டத்துக் கலந்தினி தருளி
 நல்லா னோடு நயப்புற வெய்தியும்
 பஞ்சப் பள்ளியிற் பால்மொழி தன்னொடும்
 எஞ்சா தீண்டும் இன்னருள் விளைத்தும்
 கிராத வேடமொடு கிஞ்சக வாயவள்
 விராவு கொங்கை நற்றடம் படிந்தும்
 கேவேட ராகிக் கெளிறது படுத்தும்
 மாவேட் டாகிய ஆகமம் வாங்கியும்
 மற்றவை தம்மை மகேந்திரத் திருந்து
 உற்றஐம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியும்
 நந்தம் பாடியில் நான்மறை யோனாய்
 அந்தமில் ஆரிய னாயமர்ந் தருளியும்
 வேறுவே றுருவும் வேறுவே றியற்கையும்
 நூறுநூ ருயிரம் இயல்பின தாகி
 ஏறுடை ஈசன்இப் புவனியை உய்யக்
 கூறுடை மங்கையும் தானும்வந் தருளிக்
 குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச்
 சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்

15

20

25

வேலம் புத்தூர் விட்டே றருளிக்
 கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையும் 30
 தர்ப்பணம் அதனிற் சாந்தம் புத்தூர்
 விற்பொரு வேடற் கீந்த வினாவும்
 மொக்கணி அருளிய முழுத்தழல் மேனி
 சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்
 அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணான் 35
 நரியைக் குதிரை ஆக்கிய நன்மையும்
 ஆண்டுகொண் டருள அழகுறு திருவடி
 பாண்டியன் தனக்குப் பரிமா விற்று
 ஈண்டு கனகம் இசையப் பெருஅது
 ஆண்டான் எங்கோன் அருள்வழி யிருப்பத் 40
 தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்
 அந்தணன் ஆகி ஆண்டுகொண் டருளி
 இந்திர ஞாலங் காட்டிய இயல்பும்
 மதுரைப் பெருநன் மாநகர் இருந்து
 குதிரைச் சேவகன் ஆகிய கொள்கையும் 45
 ஆங்கது தன்னில் அடியவட் காகப்

பாங்காய் மண்சுமந்து அருளிய பரிசும்
 உத்தர கோச மங்கையுள் இருந்து
 வித்தக வேடம் காட்டிய இயல்பும்
 பூவணம் அதனில் பொலிந்திருந் தருளித் **50**
 தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்
 வாத லூரினில் வந்தினி தருளிப்
 பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்
 திருவார் பெருந்துறைச் செல்வன் ஆகிக்
 கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும் **55**
 பூவலம் அதனிற் பொலிந்தினி தருளிப்
 பாவ நாசம் ஆக்கிய பரிசும்
 தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
 நன்னீர்ச் சேவகன் ஆகிய நன்மையும்
 விருந்தினன் ஆகி வெண்காடு அதனிற் **60**
 குருந்தின் கீழன்று இருந்த கொள்கையும்
 பட்ட மங்கையிற் பாங்காய் இருந்தங்கு
 அட்டமா சித்தி அருளிய அதுவும்
 வேடுவன் ஆகி வேண்டுருக் கொண்டு

அம்மை அம்பலவாணர்

65

காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும்
மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு
தக்கான் ஒருவன் ஆகிய தன்மையும்
ஓரி ஊரின் உகந்தினி தருளிப்
பாரிரும் பாலகன் ஆகிய பரிசும்

70

பாண்டூர் தன்னில் ஈண்ட இருந்தும்
தேயூர்த் தென்பால் திகழ்தரு தீவில்
கோவார் கோலம் கொண்ட கொள்கையும்
தேனமர் சோலைத் திருவா ரூரில்

75

ஞானம் தன்னை நல்கிய நன்மையும்
இடைமருது அதனில் ஈண்ட இருந்து
படிமப் பாதம் வைத்த அப் பரிசும்

ஏகம் பத்தின் இயல்பாய் இருந்து
பாகம் பெண்ணோடு ஆபின பரிசும்
திருவாஞ் சியத்திற் சீர்பெற இருந்து

80

மருவார் குழலியாடு மகிழ்ந்த வண்ணமும்
சேவகன் ஆகித் தின்ன மீலை ஏந்திப்
பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசும்

கடம்பூர் தன்னில் இடம்பெற இருந்தும்
 சுங்கோய் மலையில் எழிலது காட்டியும்
 ஐயாறு அதனிற் சைவன் ஆகியும் 85
 துருத்தி தன்னில் அருத்தியோ டிருந்தும்
 திருப்பனை யூரில் விருப்பன் ஆகியும்
 கழுமலம் அதனிற் காட்சி கொடுத்தும்
 கழுக்குன்று அதனில் வழுக்கா திருந்தும்
 புறம்பயம் அதன் ல் அறம்பல அருளியும் 90
 குற்ற லத்துக் குறியாய் இருந்தும்
 அந்தமில் பெருமை அழலுருக் கரந்து
 சுந்தர வேடத்து ஒருமுதல் உருவுகொண்டு
 இந்திர ஞாலம் போலவந்து அருளி
 எவ்வெவர் தன்மையும் தன்வயிற் படுத்துத் 95
 தானே ஆகிய தயாபரன் எம்இறை
 சந்திர தீபத்துச் சாத்திரன் ஆகி
 அந்தரத்து இழிந்துவந்து அழகமர் பாலையுள்
 சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந்து அருளியும்
 மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன் 100

அம்மை அம்பலவாணர்

அந்தமில் பெருமை அருளுடை அண்ணல்

எந்தமை ஆண்ட பரிசது பகரின்

ஆற்ற லதுவுடை அழகமர் திருவுரு

நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்

ஊனம் தன்னை ஒருங்குடன் அறுக்கும்

ஆனந் தம்மே ஆரு அருளியும்

மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்

நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்

அழுக்கடை யாமல் ஆண்டுகொண் டருள்பவன்

கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியும்

மூல மாகிய மும்மலம் அறுக்கும்

தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி

காதலன் ஆகிக் கழுநீர் மாலை

ஏலுடைத் தாக எழில்பெற அணிந்தும்

அரியொடு பிரமற்கு அளவறி யாதவன்

பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்

மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்

பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்



110

115

- பத்திசெய் அடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவன்
 உத்தர கோச மங்கையு ராகவும் 120
 ஆதி மூர்த்திகட்கு அருள்புரிந் தருளிய
 தேவ தேவன் திருப்பெய ராகவும்
 இருள்கடிந்து அருளிய இன்ப ஊர்தி
 அருளிய பெருமை அருள்மலை யாகவும்
 எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும் 125
 அப்பரி சதனால் ஆண்டுகொண் டருளி
 நாயி னேனை நலமலி தில்லையுட்
 கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென
 ஏல என்னை ஈங்கொழித்து அருளி
 அன்றுடன் சென்ற அருள்பெறும் அடியவர் 130
 ஒன்ற ஒன்ற உடன்கலந் தருளியும்
 எய்தவந் திலாதார் எரியிற் பாயவும்
 மாலது ஆகி மயக்கம் எய்தியும்
 பூதலம் அதனிற் புரண்டுவீழ்ந் தலறியும்
 கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி 135
 நாத நாத என்றழுது அரற்றிப்

அம்மை அம்பலவாணர்

பாதம் எய்தினர் பாதம் எய்தவும்
 பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநா டகவென்று
 இதஞ்சலிப் பெய்தநின்று ஏங்கினர் ஏங்கவும்
 எழில்பெறும் இமயத்து இயல்புடை அம்பொன்
 பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடநவில்
 கனிதரு செவ்வாய் உமையொடு காளிக்கு
 அருளிய திருமுகத்து அழகுறு சிறுநகை
 இறைவன் ஈண்டிய அடியவ ரோடும்
 பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளினன்
 ஒலிதரு கைலை உயர்கிழ வோனே.

140

145

திருச்சிற்றம்பலம்

—:—:—

கூத்தர் திருவுருவம் ஐந்தொழில்களை விளக்குவது

தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதியமைப்பில்
 சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம்—ஊற்றமாய்
 ஊன்று மலர்ப்பதத்தே உற்றதிரோ தம்முத்தி
 நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.

—உண்மை விளக்கம்—

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்.

புகழ்ப் பாடல்கள் பற்றுநின்றாரைப் பற்று பாவம்

கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
முற்றா வெண்திங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்று நின்றாரைப் பற்று பாவமே.

செல்வன் கழல் ஏத்துவதே செல்வம்.

செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேண்ஓங்கிச்
செல்வ மதிதோயச் செல்வம் உயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
செல்வன் கழல்ஏத்தும் செல்வம் செல்வமே.

அல்லல் ஏன் செய்யும்?

அல்லல் என்செய்யும் அருவினை என்செய்யும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தான் என்செய்யும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம் பலவனார்க்கு
எல்லை யில்லதோ ரடிமைபூண் டேனுக்கே

—அப்பர்

அம்மை அம்பலவாணர்

அஞ்சொலாள் காண ஆடுகிறார்

நெஞ்சினைத் தாய்மைசெய்து நினைக்குமா நினைப்பியாதே
வஞ்சமே செய்தியாலோ வானவர் தலைவனே
மஞ்சடை சோலைத்தில்லை மல்குசிற் றம்பலத்தே
அஞ்சொலாள் காணநின்று அழகநீ ஆடுமாதே.

—அப்பர்

மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியில் பால்வெண்ணீரும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேஇந்த மாநிலத்தே.

—அப்பர்

திருவைந்தெழுத்தே படைக்கலம்

படைக்கல மாகவுன் னுமத் தெழுத்தஞ்செ னுவிற்கொண்டேன்
இடைக்கல மல்லேன் எழுபிறப் புமுனக் காட்செய்கின்றேன்
துடைக்கிறும் போகேன் தொழுது வணங்கித் தூநீறணிந்துன்
அடைக்கலங் கண்டாய் அணிதில்லைச் சிற்றம் பலத்தரனே.

—அப்பர்

நினைப்பவர் மனமே கோயில்

பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனம் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்து வேடமாம் அப்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ.

—அப்பர்

உயிர் போம்போது கூத்தனே உற்றார்

உற்றார் யாருளரோ—உயிர்

கொண்டு போம்பொழுது

குற்ற லத்துறை கூத்தனல் லால்நமக்கு

உற்றார் யாருளரோ.

—அப்பர்

ஆனந்தத் தேன்

தினைத்தனை உள்ளதோர் பூவினில்தேன் உண்ணாதே

நினைத்தொறும் காண்டொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும்

அனைத்தெலும் புள்ளெக ஆனந்தத் தேன்சொரியும்

குனிப்புடை டானுக்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. —மாணிக்கவாசகர்

செய்வதொன்றறியேனே

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை யென்புருகிப்

பாடு கின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்

சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே

தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வதொன் றறியேனே.

—மாணிக்கவாசகர்

கசிந்துருக வேண்டுவனே

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்

கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனிய மையும்

குற்றலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவுன் குரைகழற்கே

கற்றுவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே —மாணிக்கவாசகர்

அம்மை அம்பலவாணர்

திருவம்பரவை

யாம்பாடக் கேட்பீர்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
 மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
 வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
 போதார் அமளியின்மேல் நின்றுப் புரண்டுஇங்ஙன்
 ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள்ளன் னேஎன்னே
 ஈதேஎந் தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

ஈசனுக்கு அன்பு செய்வோம்

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
 பேசும்போ தெப்போதுஇப் போதார் அமளிக்கே
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
 சீசி இவையுஞ் சிலவோ வினையாடி
 ஏசும் இடம்ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
 கூசும் மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
 தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
 ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.

யாம் உய்ய ஆட்கொண்டருங்க!

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறும் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

— மாணிக்கவாசகர்

பொற்புடன் நடம்செய்கின்ற பூங்கழல்

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவ மாகி
 அற்புதக் கோல நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
 சிற்பர வியோம மாகும் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று
 பொற்புடன் நடம்செய் கின்ற பூங்கழல் போற்றி! போற்றி !

— பெரியபுராணம்

வாழ்த்தி வணங்குவாம்

உலகெ லாழுணர்ந் தோதற் கரியவன்
 நிலவு லாவிப நீர்மலி வேணிபன்
 அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
 மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

— பெரியபுராணம்

அம்பலத்துள் ஆடியொளிர் பேரொளி

உண்மையறி வானந்த வருவாகி எவ்வுயிர்க்கும்

உயிராய் நீரின்

தண்மையனல் வெம்மையெனத் தனையகலா திருந்துசர

சரங்க ளீன்ற

பெண்மையுரு வாகியதன் ஆனந்தக் கொடிமகிழ்ச்சி

பெருக யார்க்கும்

அண்மையதாய் அம்பலத்துள் ஆடியொளிர் பேரொளியை

அகத்துள் வைப்பாம்.

— திருவனையாடற்புராணம்

சிறற்பலக் கனியே

மாற்றறி யாத செழும்பசும் பொன்னே

மாணிக்க மேசுடர் வண்ணக்கொ முந்தே

கூற்றறி யாத பெருந்தவ ருள்ளக்

கோயி லிருந்த குணப்பெருங் குன்றே

வேற்றறி யாதசிற் றம்பலக் கனியே

விச்சையில் வல்லவர் மெச்சும் விருந்தே

சாற்றறி யாதவென் சாற்றுங் களித்தாய்

தனிநட ராசவென் சற்குரு மணியே.

— திருவருட்பா

அம்பலவாணர் வழிபாடு 108 போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

	அன்பாய் அருட்கூத் தாடுவோய்	போற்றி
	என்பால் கலந்த இறைவா	போற்றி
	ஆகம முடிமேல் அமர்ந்தாய்	போற்றி
	ஏகமும் நடஞ்செய் எம்மான்	போற்றி
5.	இகபரம் அருளும் ஈசா	போற்றி
	அகங்கரை நடனத் தரசே	போற்றி
	ஈறில் மறைமுதல் இடையோய்	போற்றி
	மாறில் நடமிகு வள்ளால்	போற்றி
	உரையுணர் விகந்த ஒருவ	போற்றி
10.	அரைபுலித் தோலணி அப்பா	போற்றி
	ஊழி ஊழி உள்ளோய்	போற்றி
	ஆழியான் காணு அடியோய்	போற்றி
	எல்லையில் இன்ப நடத்தாய்	போற்றி
	தொல்லை வினைதீர் சுடரே	போற்றி

15. ஏனோர்க் கரிய ஏந்தால் போற்றி
 மானோர் கைக்கொள் மன்னே போற்றி
 ஐயா றமர்ந்த அரசே போற்றி
 வைகொள் சூலக் கையா போற்றி
 ஒருகால் தொழினும் உவப்போய் போற்றி
20. இருகால் இசைய ஆடுவோய் போற்றி
 ஒங்கா ரப்பொருள் உடையாய் போற்றி
 பாங்காய் நடனிடு பரனே போற்றி
 ஒளவியம் இல்லா அரனே போற்றி
 தெய்வச் சீர்பெறு செம்பொருள் போற்றி
25. கற்பார்க் கருள்நடம் காட்டுவோய் போற்றி
 சொற்பதங் கடந்த தொல்லோய் போற்றி
 காமனைக் காய்ந்த கண்ணுதல் போற்றி
 தூமன அடியார் தொடர்போய் போற்றி
 கிளரொளி அம்பலக் கிழவோய் போற்றி
30. வளர்வெளி ஆடிய மாதவ போற்றி
 குறுங்கணிக் கொன்றை முடியாய் போற்றி
 உறுநடஞ் செய்யும் உரவோய் போற்றி

- கூடல் விளங்கு குருமணி போற்றி
 ஆடல் அரசே அமர போற்றி
 35. கொளக்கொளக் குறையா நிறைவே போற்றி
 அளக்கொணு அன்பர் அமிழ்தே போற்றி
 கோவே கூத்தா குணமலை போற்றி
 சேவேற் றுக்கொடித் தேவா போற்றி
 அஞ்செழுத் துட்பொருள் ஆனாய் போற்றி
 40. நஞ்சமர் கண்ட நாயக போற்றி
 மும்மலம் முருக்கும் செம்மால் போற்றி
 செம்மைசேர் நிறத்துச் சேவக போற்றி
 அரதன சபைநடம் ஆடியோய் போற்றி
 அருளுரு வாகிய அண்ணல் போற்றி
 45. பொன்னம் பலநடம் புரிவோய் போற்றி
 இன்தா மிரசபை இசைந்தாய் போற்றி
 நெல்வே லியில்நடம் நிலைத்தாய் போற்றி
 பல்வே றுருவாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
 குற்ற லத்துறை கூத்தா போற்றி
 50. உற்றபே ருந்நடம் உகந்தாய் போற்றி

- | | | |
|-----|--------------------------------|--------|
| | மதுரையில் மாறி ஆடியோய் | போற்றி |
| | குதிரை விற்ற கோவே | போற்றி |
| | திருப்புத் தூர்நடஞ் செய்தாய் | போற்றி |
| | புலிக்கால் முணிக்கருள் பொன்னடி | போற்றி |
| 55. | நிலைக்கப் பதஞ்சலி நேர்ந்தாய் | போற்றி |
| | உடுக்கின் ஒருகையால் படைப்பாய் | போற்றி |
| | அடுக்குங் கையால் அமைப்பாய் | போற்றி |
| | அனல்சேர் கையால் அழிப்பாய் | போற்றி |
| | புனல்சேர் செஞ்சடைப் புனித | போற்றி |
| 60. | ஊன்றிய அடியால் ஒடுக்குவோய் | போற்றி |
| | நான்றநற் காலால் நல்குவோய் | போற்றி |
| | இத்தொழில் ஐந்தும் ஏற்றேய் | போற்றி |
| | முத்தொழில் முகக்கும் முகிலே | போற்றி |
| | மைப்படி கண்ணி மனா | போற்றி |
| 65. | முப்புரம் எரித்த முதல்வ | போற்றி |
| | சங்கக் குழையணி தாயே | போற்றி |
| | செங்கண் ஏறுடைச் செல்வா | போற்றி |
| | எண்ணெடும் எழுத்தாம் இயலே | போற்றி |

- பண்ணெடு பயனார் பாட்டே போற்றி
 70. புயலே பெயலே புரிவாய் போற்றி
 அயலே வெயிலே ஆவாய் போற்றி
 கரியுரிப் போர்வைக் கண்ணுதல் போற்றி
 எரியுரு அன்ன இயற்கை போற்றி
 மலைமகள் இடங்கொள் மலையே போற்றி
 75. அலைநஞ் சயின்ற ஆதி போற்றி
 தெண்ணிலாச் செஞ்சடைச் சீரோய் போற்றி
 எண்ணிலா நடம்பயில் எங்கோன் போற்றி
 உயிர்வெளி இடையே உறைந்தாய் போற்றி
 தயிர்நெய் போலத் தணவாய் போற்றி
 80. கண்ணுள் மணியாய்க் கலந்தாய் போற்றி
 பெண்ணுள் அழகாய்ப் பிரியாய் போற்றி
 அண்ட உண்டையில் அணுவே போற்றி
 மண்டிலந் தோறும் வளர்ந்தாய் போற்றி
 ஊற்றாய் உள்ளே ஊறுவோய் போற்றி
 85. காற்றாய் எங்கும் கலந்தாய் போற்றி
 ஆறுசேர் சென்னி ஐயா போற்றி

	நீறுசேர் மேனி நித்தா	போற்றி
	அரவொடும் பிறைமுடி அணியாய்	போற்றி
	இரவொடு பகல்நடம் இசைப்போய்	போற்றி
90.	கொடுகொட்டி ஆடிய கூத்தா	போற்றி
	படுபாண் டரங்கம் பயின்றாய்	போற்றி
	காபாலம் ஆடிய காலோய்	போற்றி
	பூபா தந்தரு புகழோய்	போற்றி
	மன்றில் ஆடும் மணியே	போற்றி
95.	என்றுமெம் நெஞ்சில் இருப்போய்	போற்றி
	மீன்வலை வீசிய மீனவ	போற்றி
	கான்மாறி யாடும் கற்பகம்	போற்றி
	அத்தா அம்பலத் தாடி	போற்றி
	முத்தா முதல்வா முக்கண	போற்றி
100	எட்டுரு வாக இசைந்தாய்	போற்றி
	நட்டம் பயிலும் நாதா	போற்றி
	இமயவில் வாங்கிய ஈசா	போற்றி
	உமையிடம் பிரியா ஒருவ	போற்றி
	வாழ்க உலகம் வரமருள்	போற்றி

105. சூழ்கநல் லனவந் துறவருள் போற்றி
 நடத்தாய் போற்றி நாயக போற்றி
 போற்றி பொன்னடிப் புதுமலர் போற்றி
 போற்றி நடமிடு திருத்தாள் போற்றியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பேறுபெற்றேற்கு உண்டா பிழை?

அழகியசிற றம்பலத்தில் ஆடல் புரியும்
 குழகனையே முற்றுநம்பிக் கொண்டு—பழவினையைச்
 சீறும் அடியார் திருத்தாட் டுகள்புனையும்
 பேறுபெற்றேற்கு(கு) உண்டா பிழை.

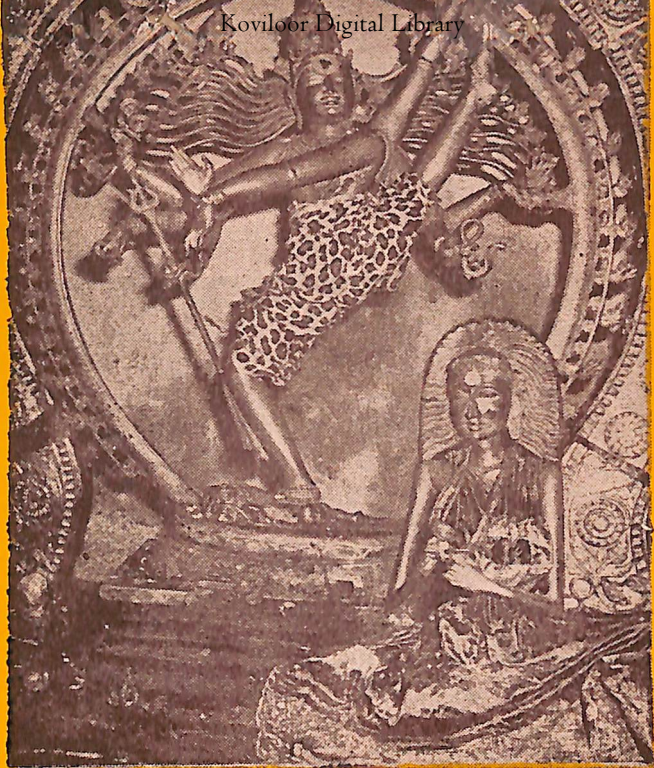
ஐயா எனைத்திருத்தி ஆள்

நெறியிழந்துன் தன்னருளை நித்தரித்தம் நாடும்
 குறியிழந்து நெஞ்சம் குலைந்தேன்—மறியணிந்த
 கையானே! தில்லை கனகமன்றத் துள்ளாடும்
 ஐயா! எனைத்திருத்தி ஆள்.

—வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி அடிகள்



கைவண்ணம்
நிறைந்த
தஞ்சாவூர்
வெள்ளித்
தகட்டில்
அம்பலவாணர்
திருவுரு



'அறவா! நீ ஆடுந் போதுன் அடியின்கீழ் இருக்க'
 * காரைக்கால் அம்மையார்

உள்நாடு : 50 காசு

வெளிநாடு : 70 காசு

தமிழர் அச்சகம், சென்னை-1.

